

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף על פי שאמרו טלית קונה דינר זהב, ואין דינר זהב קונה טלית - מכל מקום כך הלכה, אבל אמרו: מי שפרע מאנשי דור המבול ומאנשי דור הפלגה ומאנשי סדום ועמורה וממצרים בים, הוא עתיד ליפרע ממי שאינו עומד בדיבורו. והנושא ונותן בדברים - לא קנה, והחזור בו - אין רוח חכמים נוחה הימנו.	והתניא, רבי שמעון:											◇
אנו אין לנו אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו.	ואמר רבא:											◇
דברים ואיכא בהדיהו מעות - קאי באבל, דברים וליכא בהדיהו מעות - לא קאי באבל.												◇
קרא ומתניתא מסייע ליה לריש לקיש.	רבא:											◇
קרא - דכתיב (ויקרא ה') וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו.												◇
תשומת יד - אמר רב חסדא: כגון שיחד לו כלי להלוואתו	[רב חסדא]											◇
עשק - אמר רב חסדא: כגון שיחד לו כלי לעשקו.	[רב חסדא]											◇
וכי אהדריה קרא כתיב (ויקרא ה') והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדו ואלו תשומת יד לא אהדריה. מאי טעמא - לאו משום דמחסרא משיכה?												◇
אימא מעושק הוא דהדר קרא.	רב פפא לרבא:											◇
הכא במאי עסקינן - כגון שנטלו ממנו וחזרו והפקידו אצלו.												◇
היינו פקדון												◇
תרי גוני פקדון.												◇
אי הכי תשומת יד נמי ליהדריה, ולוקמיה כגון שנטלו הימנו וחזרו והפקידו אצלו.												◇
אי אהדריה קרא - לא תיבתא ולא סיעתא, השתא דלא אהדריה קרא - מסייע ליה.												◇
ותשומת יד לא אהדריה קרא?												◇
מנין ליתן את האמור למעלה למטה - דכתיב (ויקרא ה') או מכל אשר ישבע עליו לשקר	והתניא, אמר רבי שמעון:											◇
לרבות תשומת יד להישבון.	ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבון אמר רב:											◇
בהדיא מיהא לא אהדריה קרא.												◇
מתניתא מנלן												◇
נתנה לבלן - מעל	דתניא:											◇
דוקא בלן הוא, דלא מחסרא משיכה, אבל מידי אחריתא, דמחסרא משיכה - לא מעל עד דמשיך.	ואמר רב:											◇
נתנה לספר - מעל	והתניא:											◇
וספר הא בעי לממשך תספורת												◇
הכא במאי עסקינן - בספר נכרי, דלאו בר משיכה הוא.												◇
נתנה לספר או לספן או לכל בעלי אומנות - לא מעל עד דמשך.	תניא נמי הכי:											◇
קשיין אהדדי?												◇
אלא לאו שמע מינה: כאן - בספר נכרי, כאן בספר ישראל, שמע מינה.												◇
דבר תורה מעות קונות.	וכן אמר רב נחמן:											◇
ובדקה לוי במתניתיה ואשכח:	[לוי]											◇
נתנה לסטון - מעל	[תניא]											◇
אלא קשיא לריש לקיש												◇
הא מני - רבי שמעון היא.	אמר לך ריש לקיש:											◇
אבל אמרו מי שפרע וכו'.												◇
אודועי מודעינן ליה	איתמר, אביי:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- central point for summary and review insertion of an earlier segment מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מילט לייטינן ליה.	רבא:									♣	■	◇	מח:	
אודועי מודעינן ליה, דכתיב (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר.	אביי:									■			מח:	
מילט לייטינן ליה, דכתיב בעמך - בעושה מעשה עמך.	רבא:									■			מח:	
מנא אמינא לה	רבא:									■		◇	מח:	
דרבי חייא בר יוסף יהבו ליה זוזי אמלחא, לסוף אייקר מלחא. אתא לקמיה דרבי יוחנן	[רבי חייא בר יוסף]									○	■	◇	מח:	
זיל הב להו, ואי לא - קביל עליך מי שפרע.	אמר ליה: [רבי יוחנן]									■	■	◇	מח:	
ואי אמרת אודועי מודעינן ליה, רבי חייא בר יוסף בר אודועי הוא?										■			מח:	
ואלא מאי - מילט לייטינן ליה, רבי חייא בר יוסף אתי לקבולי עליה לטותא דרבנן?										⚡			מח:	
אלא רבי חייא בר יוסף ערבון הוא דיהבי ליה.										○		◇	מח:	
כנגדו הוא קונה	הוא סבר: [רבי חייא בר יוסף]									○	■	◇	מח:	
כנגד כולו הוא קונה.	ואמר ליה רבי יוחנן:									○	■	◇	מח:	
ערבון, רב אומר: כנגדו הוא קונה	אתמר: [רב]									♣	■	◇	מח:	
כנגד כולו הוא קונה.	רבי יוחנן:									♣	■	◇	מח:	
הנותן ערבון לחבירו, ואמר לו: אם אני חוזר בי - ערבוני מחולך, והלה אמר לו: אם אני אחזור בי - אכפול לך ערבונך, נתקיימו התנאים, דברי רבי יוסי.	מיתיבי: [רבי יוסי]									■	⚡	◇	מח:	
רבי יוסי לטעמיה										■	⚡		מח:	
אסמכתא קניא.	דאמר: [רבי יוסי]									■	■	⚡	מח:	
דיו שיקנה כנגד ערבונו.	רבי יהודה:									■	⚡	◇	מח:	
במה דברים אמורים - בזמן שאמר לו ערבוני יקון. אבל מכר לו בית או שדה באלף זוז, ופרע לו מהם חמש מאות זוז - קנה, ומחזיר לו את השאר אפילו לאחר כמה שנים.	רבן שמעון בן גמליאל:									■	⚡	◇	מח:	
מאי לאו הוא הדין למטלטלין, בדסתמא קני להו לכולהו.										⚡			מח:	
לא, מטלטלין בדסתמא לא קני.										!		◇	מח:	
ומאי שנא?										⚡			מח:	
קרקע דבכספא קני ליה ממש - קני ליה לכולה, מטלטלי דלא קני אלא לקבולי מי שפרע - לא קני ליה כוליה.										!		◇	מח:	
לימא כתנאי:										⚡			מח:	
המלוה את חבירו על המשכון ונכנסה השמיטה, אף על פי שאינו שוה אלא פלג - אינו משמט, דברי רבן שמעון בן גמליאל.	[רבן שמעון בן גמליאל]									♣	■	⚡	◇	מח:
אם היה משכון כנגד הלואתו - אינו משמט, ואם לאו - משמט.	רבי יהודה הנשיא:									♣	■	⚡	◇	מח:
מאי אינו משמט דקאמר רבן שמעון בן גמליאל?										^	⚡		מח:	
אילימא כנגדו										!	⚡		מח:	
מכלל דרבי יהודה הנשיא סבר: להך פלגא נמי משמט? אלא משכון דנקיט למה ליה?										⚡	⚡		מח:	